

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 24. maj 2018

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper

(Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.)

Skatteministeriet

§ 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret bl.a. ved lov nr. 1253 af 17. november 2015, § 1 i lov nr. 298 af 22. marts 2016 og § 1 i lov nr. 285 af 29. marts 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 258 af 10. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved kendskab til eller mistanke om datafejl, der kan henføres til forhold hos fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, helt eller delvis suspendere inddrivelse af fordringer, der efter restanceinddrivelsesmyndighedens skøn kan være berørt af fejlen. Restanceinddrivelsesmyndigheden ophæver suspensionen, når fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, har identificeret og tilbagekaldt de fordringer, som efter en undersøgelse gennemført af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, har vist sig at være berørt af fejlen. Har fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, ikke inden for en af restanceinddrivelsesmyndigheden fastsat frist identificeret og tilbagekaldt de fordringer, der er berørt af fejlen, kan restanceinddrivelsesmyndigheden tilbagesende samtlige fordringer med renter og gebyrer, der omfattes af suspensionen.

Stk. 6. Fordringer, som er omfattet af suspension efter stk. 5, forrentes fortsat efter § 5.

Stk. 7. Ophæves en suspension, genindtræder de fordringer, som ikke er tilbagekaldt af fordringshaveren eller den,

der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, i dækningsrækkefølgen efter § 4. Dækninger, som restanceinddrivelsesmyndigheden har foretaget på skyldnerens anden gæld i den periode, hvor fordringerne var omfattet af suspensionen efter stk. 5, ophæves ikke. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved tilbagesendelse efter stk. 5, 3. pkt., træffe beslutning om, hvorvidt dækninger, der allerede er foretaget på de berørte fordringer, mens de var under inddrivelse, skal ophæves, og om, hvorvidt tilskrevne inddrivelsesrenter skal ophæves.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 8-12.

2. I § 2, stk. 5, 3. pkt., der bliver stk. 8, 3. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 9«.

3. I § 2, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 10, 2. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 11«.

4. I § 2, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 12, 1. pkt., ændres »stk. 1-8« til: »stk. 1-11«.

5. I § 3, stk. 8, indsættes i 1. pkt. efter »3-7«: »og om fradrag af pensionsindbetalinger ved betalingsevnevurdering«, og som 3. pkt. indsættes:

»Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om restanceinddrivelsesmyndighedens redegørelse for renter efter kildeskattelovens §§ 62 A og 63 og for renter og gebyrer, der opkræves via skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, eller andre fordringshaversystemer, der anvender et saldoprincip, i afgørelser og meddelelser til skyldneren og andre.«

6. Efter § 3 A indsættes før overskriften før § 4:

»§ 3 B. Renter efter kildeskattelovens §§ 62 A og 63 og renter og gebyrer, der opkræves via skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, eller andre fordringshaversystemer, der anvender et saldoprincip, behandles med hensyn til forældelse som selvstændige hovedkrav, efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget dem til inddrivelse. Det samme gælder renter og gebyrer, som restanceinddrivelsesmyndigheden modtager til inddrivelse, uden at hovedkravet samtidig overdrages til inddrivelse, eller uden at det i forbindelse med overdragelsen oplyses, at hovedkravet allerede er under inddrivelse. Andre gebyrer end dem, der nævnes i 1. og 2. pkt., anses, når de modtages af restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, alene at vedrøre det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen oplyses at være knyttet til.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der reguleres af stk. 1.

§ 3 C. Indtræder der et skyldnerskifte for en fordring, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder som følge af dødsfald, fusion og spaltning, forbliver fordringen hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og renter tilskrives fortsat i medfør af § 5, stk. 1. Efter at have fået kendskab til skyldnerskiftet giver restanceinddrivelsesmyndigheden den eller de nye skyldnere en betalingsfrist på 14 dage, inden for hvilken restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage modregning, mens anden form for inddrivelse af fordringen alene kan foretages, hvis inddrivelsen er nødvendig for at afbryde forældelsen.«

7. I § 4, stk. 2, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»For en opkrævningsrente lægges det hovedkrav, som restanceinddrivelsesmyndigheden fik oplyst ved modtagelsen af opkrævningsrenten, til grund ved anvendelsen af 2. pkt. Er en oplysning om hovedkravet ikke givet ved modtagelsen af en opkrævningsrente, anvendes alene 1. pkt.«

8. I § 9 a indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er i begrundelsen for en afgørelse om modregning alene forpligtet til at henvise til, at fordringen er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 3. Ved modregning med renter efter kildeskattelovens §§ 62 A og 63 lægger restanceinddrivelsesmyndigheden det hovedkrav, som restanceinddrivelsesmyndigheden ved modtagelsen af disse renter fik oplyst, til grund, når modregningen gennemføres, efter at skyldnerens krav på udbetaling fra staten er overdraget til tredjemand.«

9. § 10, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens beregnede eller godskrevne A-indkomst af, hvad der er nødvendigt til betaling af fordringer med påløbne renter, gebyrer, tillæg og andre omkostninger, hvor betalingsfristen er overskredet. Restanceinddrivelsesmyndigheden er i begrundelsen for afgørelsen om lønindeholdelse alene forpligtet til at henvise

til, at fordringen er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.«

10. I § 10, stk. 3, 5. pkt., indsættes efter »rådighedsbeløb,« »og om fradrag af pensionsindbetalinger«.

11. I § 10 a, stk. 1, indsættes efter »og af beløb til dækning af«: »tilbagebetalingskrav efter § 10 b, stk. 3, hidrørende fra særskilt lønindeholdelse samt«.

12. Efter § 10 a indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10 b. Nedsættes det samlede beløb, der er indeholdt i A-skat og lønindeholdt efter §§ 10 eller 10 a, som følge af en indeholdelsespligtigs korrektion af et indberettet beløb til indkomstregisteret, efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har anvendt en del af det indberettede beløb til dækning af fordringer i overensstemmelse med § 4, skal fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, tilbagebetale det for meget modtagne beløb til restanceinddrivelsesmyndigheden. Tilbagebetalingen kan gennemføres ved modregning uden modregningsmeddelelse i udbetalinger fra restanceinddrivelsesmyndigheden til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen. Dækninger af skyldnerens fordringer inklusive eventuelle renter, gebyrer og andre omkostninger ophæves, i det omfang indeholdte lønindeholdelsesbeløb, der er anvendt til dækning, nedsættes efter 1. pkt.

Stk. 2. Kan det ud fra de oplysninger, som restanceinddrivelsesmyndigheden henter i indkomstregisteret, ikke afgøres, hvilke fordringer der blev dækket med beløbet, som nedsættes efter stk. 1, foretages reguleringerne på den eller de fordringer, der i henhold til dækningsrækkefølgen med seneste betalingstidspunkt er dækket med beløb modtaget efter henholdsvis §§ 10 eller 10 a for den måned, som nedsættelsen vedrører. For efterfølgende nedsættelser, der kan henføres til konkrete dækninger, der efter 1. pkt. er helt eller delvis ophævet, sker den regulering, som den efterfølgende nedsættelse giver anledning til, i overensstemmelse med 1. pkt. på den eller de fordringer, der på reguleringstidspunktet i henhold til dækningsrækkefølgen med seneste betalingstidspunkt er dækket med beløb modtaget efter henholdsvis §§ 10 eller 10 a for den måned, som nedsættelsen vedrører.

Stk. 3. Har skyldneren modtaget et overskydende beløb, der på baggrund af en nedsættelse efter stk. 1 viser sig at være udbetalt med urette, skal beløbet tilbagebetales. Efter at have fået kendskab til nedsættelsen af det lønindeholdte beløb opkræver restanceinddrivelsesmyndigheden tilbagebetalingskravet hos skyldneren med en betalingsfrist på 14 dage, der regnes fra afsendelsen af opkrævningen. Tilbagebetalingskravet anses for at være modtaget til inddrivelse, når betalingsfristen efter 2. pkt. er udløbet.«

13. Efter § 16 indsættes før overskriften før § 17:

»Pligt til oplysning om ny adresse ved flytning til udlandet

§ 16 a. En skyldner, der har gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden på mindst 100 kr., og som fraflytter Danmark, har pligt til inden udrejsen at give re-

stanceinndrivelsesmyndigheden oplysning om fraflytningen, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Oplysningspligten efter stk. 1 omfatter skyldnerens

- 1) personnummer,
- 2) fulde navn eller adresseringsnavn,
- 3) hidtidige adresse og bopælskommune,
- 4) fremtidige adresse og bopælsland og
- 5) flyttedato.

Stk. 3. Har en skyldner omfattet af stk. 1 ikke en fast bopæl i udlandet, gælder stk. 2, nr. 4, ikke. Skyldneren skal da i stedet oplyse en kontaktadresse, medmindre skyldneren er tilsluttet Digital Post.

Stk. 4. Skyldneren har efter udrejsen pligt til at opdatere oplysningerne efter stk. 2 og 3, senest 14 dage efter at forholdene har ændret sig, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Har restanceinndrivelsesmyndigheden over for skyldneren truffet afgørelse om eller med skyldneren indgået aftale om en afdragsordning for skyldnerens gæld under inddrivelse, gælder stk. 1 og 4 ikke, så længe afdragsordningen overholdes. Undlader skyldneren efter sin fraflytning fra Danmark at betale et afdrag, skal oplysningerne i stk. 2 og 3 gives eller opdateres af skyldneren senest 14 dage efter afdragets forfaldsdato.

Stk. 6. Overstiger opholdets varighed i udlandet ikke 6 måneder, gælder stk. 1 ikke, hvis skyldneren er tilsluttet Digital Post.

Stk. 7. Er den, der flytter, ikke selv i stand til at anmelde flytning, skal flytningen anmeldes af den, der er ansvarlig for den pågældende.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om stk. 1-6.

§ 16 b. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, som forsætligt eller ved grov uagtsomhed

- 1) undlader at opfylde pligten efter § 16 a, stk. 1 eller 7,
- 2) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger efter § 16 a, stk. 2 eller 3, eller
- 3) undlader at opfylde pligten efter § 16 a, stk. 4.

§ 16 c. Skønnes en overtrædelse af § 16 b ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan restanceinndrivelsesmyndigheden i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Bøder i sager, der afgøres administrativt, opkræves af restanceinndrivelsesmyndigheden og anses for modtaget hos restanceinndrivelsesmyndigheden til inddrivelse, når bøden ikke er betalt i rette tid.«

14. Overskriften før § 18 a affattes således:

»Udskydelse af forældelse og foreløbig afbrydelse«.

15. I § 18 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. For fordringer, der overdrages til restanceinndrivelsesmyndigheden af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, indtræder forældelse tidligst 3 år efter fordringens modtagelse hos restanceinndrivelsesmyndigheden, jf. dog 3. og 4. pkt. Fristen på 3 år regnes fortsat fra det i 1. pkt. nævnte modtagelsestidspunkt, selv om fordringen tilbagesendes til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen. Overdrages en fordring, der er tilbagesendt som anført i 2. pkt., atter til restanceinndrivelsesmyndigheden, regnes fristen på 3 år fra det første modtagelsestidspunkt. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke fordringer, for hvilke der i EU-retten er fastsat særlige regler, der vil være til hinder for en foreløbig afbrydelse.«

§ 2

Lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 25. oktober 2006, som ændret ved § 120 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 2 i lov nr. 285 af 29. marts 2017, ophæves.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, lov nr. 475 af 17. maj 2017, lov nr. 685 af 8. juni 2017, § 2 i lov nr. 1376 af 4. december 2017 og § 4 i lov nr. 320 af 25. april 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. § 7, nr. 23, ophæves.

Nr. 24-31 bliver herefter nr. 23-30.

Beskæftigelsesministeriet

§ 4

I lov nr. 174 af 24. februar 2015 om kontantydelse, som ændret ved § 39 i lov nr. 994 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 19, stk. 4, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinndrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinndrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinndrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.«

§ 5

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 320 af 25. april 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 70 f, stk. 11, indsættes som 6.-8. pkt.:

»Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 5. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 5. pkt. på ny anvendelse.«

§ 6

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 320 af 25. april 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 95, stk. 2, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen eller Udbetaling Danmark, jf. stk. 1, 1. pkt., finder 1. pkt. på ny anvendelse.«

§ 7

I lov nr. 287 af 29. marts 2017 om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v. foretages følgende ændring:

1. I § 19, stk. 3, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til Udbetaling Danmark, finder 1. pkt. på ny anvendelse.«

Børne- og Socialministeriet

§ 8

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 748 af 20. juni 2016, som ændret senest ved lov nr. 427 af 3. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 93, stk. 2, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.«

§ 9

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 102 af 29. januar 2018, som ændret ved lov nr. 221 af 20. marts 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 165, stk. 2, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.«

Justitsministeriet

§ 10

I lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 252 af 30. marts 2011 og § 2 i lov nr. 114 af 31. januar 2017 og senest ved § 5 i lov nr. 670 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Retsplejelovens § 493, stk. 3, 2. pkt., finder dog ikke anvendelse for fordringer, der er omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.«

2. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Meddelelsen, som er nævnt i retsplejelovens § 493, stk. 3, 1. pkt., skal i tilfælde, hvor retsplejelovens § 493, stk. 3, 2. pkt., ikke finder anvendelse, indeholde oplysninger om fordringshaveren, fordringstype, fordringens modtagelsesdato hos restanceinddrivelsesmyndigheden, kravets størrelse og, hvis restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget oplysningerne herom, tillige periode eller stiftelsesdato.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal meddeles efter stk. 2, herunder særlige regler om beskrivelse af renter og andre relaterede fordringer.«

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 11 og 12.

Stk. 3. § 3 B i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse på fordringer m.v., der modtages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før den 1. juni 2018, og § 18 a, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, finder ikke anvendelse på fordringer m.v., der første gang modtages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før den 1. juni 2018. For sådanne fordringer m.v. finder de hidtil gældende regler anvendelse. For fordringer, der modtages i restanceinddrivelsesmyndighedens paralleldriftssystem Debitormotor Inddrivelse (DMI) fra og med den 1. juni 2018, finder § 18 a, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, dog også anvendelse, selv om fordringerne første gang er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før den 1. juni 2018. For sådanne fordringer, der modtages til og med den 31. december 2020, gælder § 18 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, ikke.

Stk. 4. §§ 2 og 3 finder ikke anvendelse på ansøgninger, der modtages af restanceinddrivelsesmyndigheden før den 1. juni 2018. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Folketinget, den 24. maj 2018

KRISTIAN PIHL LORENTZEN

/ Bent Bøgsted